

Geral padirbėje, daugelis įvykdę socialistinius įsipareigojimus, išauginę daug geresnį derlių, realizavę žymiai daugiau žemės ūkio produktų, kolūkiečiai ruošiasi ataskaitoms ir rinkimams.

Džiugiai laukia ataskaitinio rinkiminio susirinkimo „Tarybinės žemės“ kolūkio žemdirbiai. Juk jie praėjusiais metais pagamino po 40 centnerių mėsos 100 ha naudmenų, taigi po 16 centnerių daugiau, negu 1958 m. Gledria nuotaka renkasi aptarti ūkinį metų rezultatų švęturlečiai.

Šio kolūkio pajamos jau siekia daugiau kaip pusantro milijono rublių. Turtin-gas čia darbdienis: po 11 rublių ir po 2,5–3 kg grūdų gauna kolūkiečiai. Daugelis jų, kaip Kiaul-ninkė Eglinskienė, melžėja Pajarskaitė, gauna vien pinigais po 10–17 tūkstančių rublių. Tas rodo, kad valdyba, brigadininkai su-maniai vadovavo kolūkio gamybai.

Bet ne visur kolūkiečiai džiugiai ruošiasi pirmųjų septynmečio metų darbo rezultatų suvedimui. Kaip gali džiaugtis ždanovlečiai, jei čia ir piniginės pajamos, ir derlius menkas. O iš kur gi ir bus turtingi metal, jei net didžiausias turtas — kolūkio linai supūdyti. Dėl valdybos ir pirmininko Pilkausko nerū-

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

1960 m.

sausio

10 d.

Sekmadienis

Nr. 3 (1090)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

RUOŠTIS ATASKAITOMS KOLŪKIUOSE

pestingumo kolūkis turi didžiulius nuostolius. Reikia, kad, aptardami praėjusių metų rezultatus, ždanovlečiai išaiškintų kolūkio ekonomikos vystymo stabilumą ir pareikalautų iš asmenų, dėl kurių kaltės supūdyti linai, atlyginti nuostolius.

Pirmaujančių rajono kolūkių patyrimas rodo, kad sėkmingai vystoma kolūkio ekonomika tik tuo atveju, kai kolūkių pirmi-ninkai, sprenddami vieną ar kitą gamybos klausimą, remiasi valdyba, aktyvu. Bet šito kaip tik ir pasi-gendama „Diktatų“ kolūkyje. Kolūkio pirminin-

kas Sakalauskas mėgsta spręsti kolūkio reikalus pats vienas, nesiskaitydama su kitų valdybos narių nuomone. Neveikl valdyba ir „Laisvo artojo“ kolūkyje. Aptardami ūkinį metų rezultatus, kolūkiečiai, be abejo, paklaus kiekvieną valdybos narį, kaip jis patelsino jų pasiūlymą, ir į naują valdybą išrinkę geriausius, gablaus gamybos organizato-rius.

Ruošiantis ataskaitoms ir rinkimams, labai atsakingas darbas laukia revizijos komisi-jų. Kolūkio revizoriai turi gerai patikrinti ūkinę finansinę valdybos veiklą

ir tiksliai apskaičiuoti nebaigtos produkcijos vertę. Jokiu būdu negalima pervertinti nebaigtos produkcijos, kaip tai praeitais metais padarė „Lenino ke-liu“ ir „Anykščių šilelio“ kolūkių revizijos komisi-jos. Nebaigtos produkcijos perversnimas apsunkina kolūkio finansinę padėtį ir dirbtinai sumažina sekančių metų pajamas.

Aptariant praėjusių metų rezultatus, turi būti išanalizuotos visos praėjusių metų klaidos ir, remiantis TSKP CK gruodžio Plenu-mo nutarimais, numatytos antrųjų septynmečio metų kolūkio ekonomikos vystymo gairės.

Kauno rajono kolūkiuose įsteigta 60 agrozootechnikos ratelių, kuriuos lanko apie 800 kolūkiečių. „Raudonojo artojo“ žemės ūkio artelėje agronomijos ratelyje nokosi 18 laukininkystės ir daržininkystės darbuotojų. Užsiėmimus praveda prityręs agronomas R. Lukoševičius.

Nuotraukoje: agrozootechnikos užsiėmimai „Raudonojo artojo“ kolūkyje. Dešinėje — kolūkio agronomas R. Lukoševičius.

M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

kolūkiečiai pasėjo avi-žas anksčiau už kitas kultūras, gerai prižiū-rėjo pasėlius. Čia bu-vo prikulta iš hektaro net po 12 cnt avižų. Tuo tarpu antroji bri-gada sėjo suvėlavo, ir avižų derlingumas kri-to iki 6,4 cnt.

Nepaprastą efektą davė kova prieš pikt-žoles. Visi vasarojaus laukai buvo nupurkšti chemikalais. Niekur negeltonavo svėrės, nesimatė nei usnių, nei pienu. O ten, kur laukų pakraščiuose chemikalų neteko,

kolūkio žemdirbiai pasiryžo padidinti grū-dinių kultūrų derlin-gumą 0,5 cnt iš kiek-vieno hektaro. Be ki-tų, pernai naudotų priemonių, ypatingą dėmesį skiriami laukų patrėšimui. Iš Sepetos ir Silutės durpynų at-sivežėme 1200 tonų durpių, kuriomis kre-kiame tvartus. Penk-toje brigadoje vasarą buvo paruošta 280 to-nų vietinių durpių. Jomis išklota arklidė. Per žiemą kolūkiečiai pagamins apie 3000 tonų durpių-mėšlo

Su dideliu dėmesiu smūsų kolūkio žem-dirbiai nagrinėja TSKP CK gruodžio Plenumo nutarimą dėl tolesnio žemės ūkio vystymo. Kolūkio valdy-ba išanalizavo grūdinių kul-tūrų derlingu-mo didinimo klausimą ir nu-matė priemones antrų-jų septynmečio metų užduoties įvykdymui.

Praeitais metais kolūkis prikultė po 11,9 cnt grūdų iš hek-taro. Tai 3,5 cnt dau-giau, negu 1958 me-tais. Įsipareigojimą, gauti po 11 cnt grū-dų iš hektaro, viršijo-me 0,9 cnt. Geriausia

derlių išaugino tre-čioji laukininkystės brigada. Čia prikulta po 14 cnt iš hektaro. Miežiai 14 ha plote davė net po 20 cnt,

ŽEMĘ PAPUOŠIME DARBU

žemėniniai kviečiai — po 22 cnt.

Padidinti grūdinių kultūrų derlingumą padėjo eilė agrotech-ninių ir kolūkiečių materialinio paskati-nimo priemonių.

Ką reiškia ankstyva ir gerai atliktą sėja, rodo toks pavyzdys. Pirmoje brigadoje

piktžolės kerote kero-jo.

Sakoma, kiek žem-ei duosi, tiek iš jos gausi. Mūsų kolūkie-čiai visus vasarojaus ir techninių bei pašar-inių kultūrų plotus patrėšė mineralinėmis bei organinėmis trąšo-mis.

Slais metals mūsų

komposto. Žodžiu, pa-vasario sėjai kolūkis paruoš daugiau kaip 6000 tonų vietinių trąšų, kurių duos po 20–25 tonas pasėlių hektarui. Jų užteks maždaug trims šim-tams hektarų. Be to, jau pradėjome rūpin-tis mineralinėmis trą-šomis. Kiekviena bri-

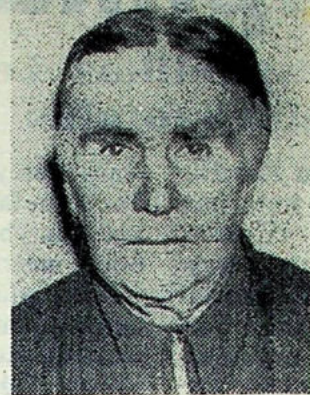
gada atsivežė į sandė-lius po 10 tonų zupe-rio ir po 5 tonas kalio druskos.

Kolūkio sandėliuose supiltas reikiamas kie-kis veislinių sėklų. Jos išvalytos, tikrinamas jų daigumas. Kalviai atremontavo pusę žemės ūkio inventoriaus, sėkmingai taisomi traktoriai.

P. Strigūnas „Puntuko“ kolūkio agronomas

PIRMŪNAI PASAKOJA

15 tūkstančių rublių pajamų iš linų ha

Nuo pat pirmų kolūkio gyvavimo metų sėjam linus. Bet niekada jie nedavė tiek pajamų, kiek paskutini-aisiais metais.

Kodėl?

Linai mėgsta plėsi-nius, dirvonus. Į bet kokią žemę jų nepasė-si. Tą žino visi. Bet anksčiau dažniausiai juos sėdavom į tokia dirvą, kuri atlieka nuo kitų kultūrų.

Pamenu, vienašis metais pasėjom linus į tinkamą žemę. Užau-go gražūs, pribrendo anksti.

— Rauti reikia, ki-taip išbyrės, — sakau susitikęs brigadinin-ką.

— Avižos, broliuk, byra, o linai dar pa-lauks.

O kad linų hekta-ras duoda daugiau pajamų, negu dešimt hektarų avižų, šito niekas ir nepagalvo-davo.

Tik pradėjus kolūkiui vadovauti pir-mininkui Cilciui, kitaip pas buvo pradėti vertinti ir linai. Paja-mas už linus pradė-jom skaičiuoti ne šim-tais, o tūkstančiais.

Linų auginimas pas mus sutvarkytas taip. Iki pat jų nurovimo už linus atsakingi bri-gadininkai. Nurovus jie pereina linininkys-tės grandies žinion. Nuo tada ir praside-da svarbiausias mūsų grandies darbas. Rei-kia linus mirkyti. Nuo to pluoštas esti sun-kesnis, švelnesnis.

Daugelis daro taip. Nustato mirkymo lai-ką, sakysim, dvi sa-vaites, o po to paban-do, ar pluoštas lupasi, o jei taip, tai ir trau-kia juos iš linmarkos. Daroma ne visai tei-singai. Ir nepilnai iš-mirkęs linų pluoštas nusilupa. Aš darau kitaip: ištraukiu iš lin-markos sauja linų, imu stiebelį už šaknų ir nulupu pluoštą. O tada perlaužiu pusiau šiaudelį. Jei prie šiau-delio pūkelių nema-tyti, vadinasi, linus laikas traukti, o jei jie yra, dar reikia pa-laukti dieną kitą.

Jei į tą pačią lin-marką tuojau merki-ami vėl linai, mirky-mo laikas jau pailgė-ja savaite ir daugiau. Tokį bandymą aš pa-dariau pirmoje bri-gadoje esančiose lin-markose ir išitikinau, kad vandens kietu-mas, temperatūros svyravimai daug vei-kia į linų mirkymą. Minkštame vandenyje linai greičiausiai iš-mirksta.

Praėjusiais metais vienas hektaras linų davė kolūkiui 15.500 rublių pajamų. Tai tiek, kiek anksčiau gaudavom pinigų už 10 hektarų linų. Da-bar, vykdydami TSKP CK gruodžio Plenumo nutarimą, stengsimės, kad ir toliau pajamos už linus didėtų.

K. Pakšys

„Svyturio“ kolūkio linininkystės grandininkas

Didelį pasisekimą Tarp-tautinėje žemės ūkio pa-rodoje Deli turi Tarybų Są-jungos paviljonas. Per pir-mąsias dienas jį aplankė daugiau kaip 100 tūkstan-čių lankytojų.

Nuotraukoje: prie tarybinių žemės palydovų modelių.

P. Krečnieva (TASS) nuotr.

Klaipėdos rajono kolūkiečių, tarybinių ūkių darbininkų, mechanizatorių ir žemės ūkio specialistų

Kreipimasis

į visus respublikos žemės ūkio darbuotojus

Apsvarstę TSKP Centro Komiteto gruodžio Plenumo nutarimą „Dėl tolesnio žemės ūkio vystymo“, Klaipėdos rajono kolūkiečiai, tarybinių ūkių darbuotojai, mechanizatoriai, žemės ūkio specialistai, partinių, tarybinių ir ūkinių organizacijų darbuotojai karštai pritarė plenumo paruoštomis priemonėmis dėl tolesnio visų žemės ūkio šakų vystymo ir žemės ūkio produktų gamybos didinimo.

Viena pagrindinių priemonių sprendžiant šį uždavinį yra žemdirbystės kultūros kėlimas ir laukų derlingumo didinimas, pakankamais kiekiais kaupiant bei tinkamai panaudojant vietines organines trąšas.

Rajono mokslinėje-ekonominėje konferencijoje dalyvavę kolūkių pirmininkai, tarybinių ūkių direktoriai, žemės ūkio specialistai ir moksliniai darbuotojai, visapusiškai apsvaustę laukų derlingumo kėlimo rezervus, paruošę priemones vietinių trąšų gamybai didinti kiekviename rajono kolūkyje bei tarybiniame ūkyje.

Apskaičiavę savo galimybes ir rezervus, mes, Klaipėdos rajono žemės ūkio darbuotojai, išpareigojame jau 1960 metais — antraisiais septynmečio metais — smarkiai padidinti organinių trąšų gamybą ir duoti jų kiekvienam ariamos žemės hektarui ne mažiau kaip po 9–10 tonų.

Atskiri rajono kolūkiai, jų tarpe „Minijos“, išpareigoja kiekvienam ha ariamos žemės duoti po 14 tonų organinių trąšų. „Pažvelsio“, „Gintaro“ ir „Zvelso“ — po 12 tonų, „Gegužės Pirmosios“ ir „Komunisto“ kolūkiai išpareigoja kiekvienam ariamos žemės hektarui duoti po 10 tonų organinių trąšų. Be to, „Komunisto“ kolūkis numatė 48 ha plotą patręšti žaliaja trąša — lubiniais.

Siekiant įvykdyti prislitimus išpareigojimus didinant organinių

trąšų gamybą, rajono MMS ir RTS 1960 metais padidins durpių kraikui gamybą iki 90 tūkstančių kubinių metrų.

Mes plačiai panaudosime kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose turimus durpynus ir 1960 metais savomis jėgomis pagaminsime ne mažiau kaip 180 tūkstančių tonų durpių-mėšlo komposto. Duosime durpių kraiką kolūkiečiams ir dalį jų tvartuose sukaupto mėšlo panaudosime visuomeniniams laukams tręšti.

Priemiestiniuose kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose plačiai panaudosime mieste surinktas fekalijas ir kitas organines atliekas, tinkamas laukų tręsimui.

Rajono kolūkiai ir tarybiniai ūkiai išpareigoja tinkamai organizuoti mėšlo bei kitų organinių trąšų kaupimą, laikymą ir panaudojimą kiekviename ūkyje, kiekvienoje fermoje, sutvarkyti esamas arba įrengti naujas mėšlides, srutų duobes ir nutekėjimo griovelius; numatyti mėšlo kaupimo ir kompostavimo vietas, mėšlą kasdien krauti į dideles krūvas, gerai jas suminant.

Mes plačiai taikysim paskatintą priemonę kolūkiečiams, tarybinių ūkių darbininkams, mechanizatoriams ir žemės ūkio specialistams, dirbantiems prie vietinių organinių trąšų kaupimo ir pasiekusiems šiam darbe gerų rodiklių.

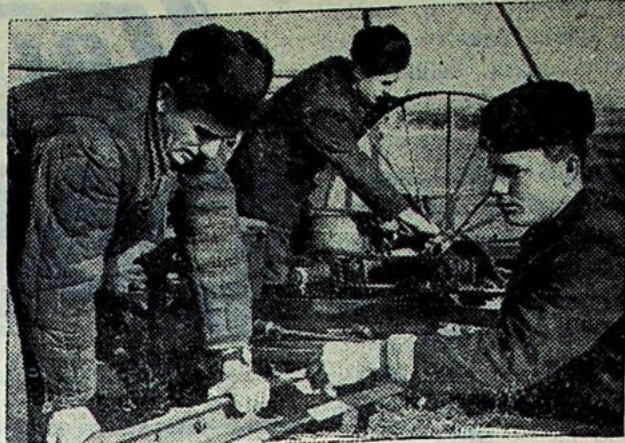
Mes, Klaipėdos rajono žemės ūkio darbuotojai, kviečiame visus respublikos kolūkiečius ir kolūketes, tarybinių ūkių darbininkus, žemės ūkio specialistus plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą už tai, kad būtų smarkiai padidinti organinių trąšų sukaupimas ir panaudojimas, kad kiekvienas kolūkis, tarybinis ūkis, kiekviena ferma ir brigada pirma laiko įvykdytų septynmečio plano uždutis, kad būtų įvykdytos ir viršytos uždutys žemės ūkio produktų gamybai didinti 1960 metais — antraisiais septynmečio metais.

Krasnodaro kraštas. Sekdami žymaus šalies mechanizatoriaus N. F. Makunovskio pavyzdžiu, Kurganino rajono „Kavkaz“ kolūkio antrosios traktorinės brigados, vadovaujamos P. M. Pogorelovo, nariai išpareigojo 1960 metais visus pasėlių plotus apdirbti tik mašinomis.

Mechanizatoriai aktyviai ruošiasi sėjos darbams. Sėkmingai remontuojami traktoriai, kombainai, sėjamosios.

Nuotraukoje: (iš dešinės į kairę): brigadininkas P. M. Pogorelovas, traktorininkas I. I. Protasovas ir sėjamosios vairuotojas G. G. Kosyginas per-tvarko sėjamąją SS-6A, skirtą kvadratinei-lizdinei sėjai.

I. I. Grigorovo (TASS) nuotr.

Tūkstančiai paleisti vėjais

Brigadininkas Povilas Matulis prisiminė paklotus linus tik tada, kai iškrito pirmasis sniegas. O paskui, sniegą nuleidus, ėmė kelti linus ir žiūrėti, kad jie nuo šešių hektarų visai supuvę.

Panašiai „sudorojo“ 9 ha linų ir antroji Zdanovo vardo kolūkio brigada. Tuo būdu 15 hektarų plote išauginti linai atnešė kolūkiui didžiulį nuostolį.

Kodėl taip atsitiko? Pirmiausia todėl, kad nei kolūkio pirmininkas, nei brigadininkas šiai vertingai kultūrai neskyrė jokio dėmesio, sėjo juos tik todėl, kad taip plane numatyta.

Rudenį, kai nugulto linai ir reikėjo juos rauti, brigadininkas Matulis ėmėsi plauti avižas. Išbyrėjo sėmenys. Jei brigadoje buvo pasėta 650 kg sėmenų, tai, iškūlus galvutes, gauta tik 352 kg. Nupiautų avi-

žų irgi nesuvežė laiku, užlijo lietus, ir jos supuvo.

Panašiai vyko ir kitose brigadose. Ten pavasarį buvo pasėta 1020 kg sėmenų, o rudenį, iškūlus galvutes, gauta tik 510 kg.

Kitų kolūkių kolūkiečiai tiesiog stebisi, kaip gi tokią sausą vasarą galima supūdyti avižas, išbirstyti sėmenis? Bet pas Zdanovičius tai įprastas reiškinys.

Rudenį pakloję linų šiaudelius atsiklojėimui, irgi juos pamiršo. Nors kolūkio buhalteris ne kartą primindavo brigadininkams linus ir ragino juos sudoroti. Bet tie tik ranka numodavo. O kaip gi į tai reaguodavo kolūkio pirmininkas? Kodėl jis tokių trūkumų nematė? Reikia atsakyti pačių kolūkiečių žodžiais, kad juo tolyn, tuo Pilkauskas blogiau

vadovauja kolūkiui, dažnai esti ne vadovo, o tik stebėtojo vietoje.

Juk panašiai su linais atsitiko ir užpernai. Tada kolūkis jų sėjo 20 hektarų, planavo gauti ne taip daug — 25.000 rublių pajamų. O gavo vos septynis tūkstančius rublių, valstybei 400 kg sėmenų tepristatė.

Jau tada reikėjo kolūkio valdybai iš to padaryti rimtas išvadas. Tačiau praėjusiais metais linai atnešė tik nuostolį, nes daug sunaudota darbdarinių jų sėjai, priežiūrai, rovimui ir t. t. ir už visą tą kolūkiečių triūsą nieko nebus gauta. Tūkstančiai vėjais išlakstė.

Artėja kolūkio ataskaitinis susirinkimas. Kolūkiečiai privalo griežtai valdybos ir jos pirmininko Pilkausko paklausti: kas gi atsakys už iššvaistytus tūkstančius?

C. Berčiūnas

BE BAŽNYČIOS, BE ALTORIŲ...

Komunistinės vestuvės

Paskutinioji 1959 metų diena. Kiekvienas „Vienybės“ kolūkio narys susimastė, pergalvojė, kiek jis padarė per pirmuosius septynmečio metus, kokią indėlį įnešė į savo kolūkio stiprinimą reikala, ką atneš Naujieji 1960 metai. Su tokiais pat, o gal dar gilesnėmis mintimis ruošėsi sutikti Naujuosius metus ir „Vienybės“ kolūkio dvi jaunavedžių komunistų poros: agronomė Eliza Loginaitė su mechanizatoriumi Budrevičiumi ir zootechnikė Janina Motuzaitė su mechanizatoriumi Baltušninku.

Tą dieną Traupio vidurinės mokyklos patalpose buvo didelis sujudimas. Čia viskas ruošama jaunavedžiams ir svečiams. Komunistinės vestuvės!

Kaip svariai ir naujai skamba šie žodžiai: Ne veltėdys kunigas šlandien juos palydės į tarybinės šeimios kelią. Nedegs žvakės, negros vargonai, bet kolūkiečiai suras pulkų liaudies tradicijų, kupinų humoro, gyvenimo džiaugsmo ir palinkės laimingos ir šviesios ateities.

Lygiai 14 val. sueina į vieną iš didesnių klasių svečiai. Pasigirsta vestuvinio maršo garsai. Gražiai poromis sueina jaunieji, jaunųjų tėvai ir giminės, piršliai, sėdėtos ir 10 porų pamergių ir pabrolų. Jaunosios įraudusios. Raudonomis aguonomis žydi jų veidai baltų plonyčių galvos apdangalų fone. Truputėlį nejaukliai jaučiasi ir jaunieji. Tokių šaunų vestuvių kada nors anks-

čiau jie nebūtų galėję švęsti. O dabar vestuvės jiems iškėlė nuoširdūs kolūkio žmonės.

Po trumpos įžanginės kolūkio pirmininko Vyšniausko kalbos, keliama toastai, svečiai ir jaunieji stiprinasi prieš kėlonę. Artėja sutartas laikas. Muzikantai užgroja valsą. Tai vestuvinės palydos valsas. Vyras šokti išsirenka tautiniais drabužiais pasipuošusias merginas, jaunieji nusilenkia savo baltoms, it gūbės, sužadėtinėms. Piršliai išveda šokti sėdėtas. Valsas baigėsi. Merginos sega prie atlapų vaikinaus baltas kaspinėlius su rūtomis. Taip pamergės pasirinko pabrolus. Paskui vyksta jaunųjų atsisveikinimas su tėvais ir giminėmis. Ašarų maža, bet jos

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Lietuvos KP Centro Komitetas pritarė Klaipėdos rajono kolūkiečių, tarybinių ūkių darbininkų, mechanizatorių ir žemės ūkio specialistų kreipimuisi į visus respublikos kolūkiečius, tarybinių ūkių darbininkus, mechanizatorius ir žemės

ūkio specialistus raginant daugiau sukaupiti organinių trąšų 1960 metais.

Partijos rajonų komitetams pasiūlyta organizuoti kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose Klaipėdos rajono žemės ūkio darbuotojų

kreipimosi svarstymą ir imtis organizacinių bei praktinių priemonių organinių trąšų gamybai 1960 metais padidinti visuose kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose siekiant padidinti žemės ūkio kultūrų derlingumą.

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Nekulia, o mala“

Taip pavadintoje žinutėje, išspausdintoje 1959 metų „Kolektyvinio darbo“ 92 (1075) numeryje, buvo rašoma, kad „Jaunosios gvardi-

jos“ kolūkyje tėra tik vienas traktorius, pritaikytas kūlimui, ir tas pats kartais panaudojamas malimui. Pranešu, kad minė-

tas faktas teisingas. Padėtis ištaisyta.

Br. VAICIUS

Aulelių apylinkės DŽD Tarybos pirmininkas

Deputato ataskaita

Č. BYTAUTAS

Daugiau kaip 100 Diktatų rinkiminės apygardos rinkėjų susirinko į vietos klubo-skaityklos patalpas. Čia įvyko rajono DZD Tarybos deputato nuo Diktatų rinkiminės apygardos, rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojo K. Zulono susitikimo su rinkėjais vakaras. Deputatas K. Zulonas plačiai papasakojo rinkėjams apie tuos pasikeitimus, kurie pastaraisiais metais įvyko Anykščių rajono ūkiniam ir kultūriniam gyvenime. Deputatas, be to, papasakojo apie rajono DZD Tarybos vykdomojo komiteto veiklą.

Rinkėjas J. Diežkus išreiškė pagėdą, kad rajono vykdomasis komitetas sutvarkytų anglies, geležies, įvairių dalių traktoriams tiekimą. Iš Anykščių gaunama anglis yra blogos kokybės, geležies iš viso sunku prisiprašyti, o su atsarginėmis dalimis irgi vargas. Dėl to trukdosi žemės ūkio mašinų paruošimas pavasario darbams.

Rinkėjas A. Sakalauskas kritikavo tarpkolūkinės statybos organizacijos vadovus. Jie labai nekokybiškai ir lėtai vykdo statybos darbus. Dėl jų kaltės nebuvo galima atiduoti eksploatavimui Diktatų mokyklos. Tarpkolūkinės statybos organizacija nesiskaito su kolūkliais — jos nariais, už savo finansinę-ūkinę veiklą neatskaito.

Rinkėja V. Juodzevičienė pagėdavo, kad Diktatų apylinkėje būtų įsteigta nors viena kultūrinė įstaiga, kur kolūkiečiai galėtų įdomiai ir linksmai praleisti laisvalaikį.

Deputatas K. Zulonas atsakė į gausius rinkėjų klausimus ir pažadėjo apie jų pasiūlymus ir pagėdavimus informuoti rajono vykdomąjį komitetą bei imtis iniciatyvos jų įgyvendinimui.

Po to Anykščių kultūros namų agitacinė brigada suruošė rinkėjams įdomų koncertą.

M. Zenkus

Beširdis sūnus

Malonu matyti žilagalvį tėvą ar senutę motiną nuoširdžiai bejuokaujant su savo suaugusiu sūnumi ar pilnamete dukra. Bet Rubikių kaimo gyventojai Jonas ir Rozalė Tuskeniai nesidžiaugia sūnumi Albinu ir jo žmona Gene. Kai pastaroji tapo Albino žmona, namuose prasidėjo vaidai. Tie vaidai pagaliau privedė prie to, kad jie persiskyrė. Albinas su žmonele nuėjo

į kitą trobos galą gyventi.

Gyvendami atsiskyrę nuo tėvų, sūnus ir marti pasidarė dar akim plėšiškesni.

— Senas kipše, atiduok man dalia — 4.000 rublių! — kartą atidaręs tėvų kambario duris, užgledėjo Albinas.

Kada tėvai sugula miegoti, sūnus su marčia pradeda įvairiais balsais šaukti, švilpauti.

Tai taip atsilygina Albinas tėvams už socialią, viskuo aprūpintą vaikystę ir jaunystę.

Kolūkio valdyba ne kartą perspėjo Tuskenius. Bet vaidai nesiliauna. O reikia surasti valdų priežastį ir ją pašalinti.

P. Juselis

Jau daugiau kaip metai prie Panevėžio kultūros namų dirba miesto dailininkų būrelis, vadovaujamas Panevėžio dramos teatro dailininko drg. Stepankos. Būrelis jungia 20 entuziastų — dailininkų, tarnautojų, moksleivių.

Būrelis dažnai rengia savo darbų parodėles. Nemažai darbų yra padaręs šio būrelio narys, artelės „Už tūk“ dailininkas, respublikinės meno parodos dalyvis P. Kalvelis.

Nuotraukos: P. Kalvelis prie Nevėžio.

A. Gylio (ELTOS) nuotr.

ir nereikalingos. Ne prievarta, ne varu kuriamos tarybinės šeimos, todėl verti nėra ko.

Mokyklos kieme pilna žmonių. Į vieną „Moskvičių“ sėda piršliai su jauniais, į kitą — svačios su jaunosiomis. Visa palyda — į dengtą sunkvežimį. Aldint maršo garsams, vestuvinininkai išriedėjo.

Troškūnų Metrikacijos biure jaunosius sveikina LKP rajono komiteto sekretorius drg. V. Lukoševičius ir kiti, linki laimės. Kelyje vestuvinininkams teko įveikti keletą „kliūčių“ — pačiuose Troškūnuose ir Traupyje. Tačiau sunkiausia buvo įvažiuoti į kiemą. Ant kelio pastatytas raudonas uždengtas stogas, prie jo jaunimas. Ilgai teko piršliams derėtis, o ir kainavo nemažai, kol buvo leista įvažiuoti. Prie durų jaunosius sutiko tėvai su duona, druska, alumi ir vynu. Draugiški bučiniai

ir rankų paspaudimai. Tvirtai spaudžia jaunesiems rankas kolūkio pirmininkas, brigadininkai, apylinkės Tarybos pirmininkas, mokytojai ir kiti svečiai. Atsisėsti už gėrybėmis apkrauto stalo nelengva. Reikėjo ir čia išsipirkti, netikrusius jaunosius pavaryti.

Vėl tostai, dainos, šventiška nuotaika.

Atsidaro durys ir įeina Palangos Juzė. Jis, mat, netyčia užklydęs į vestuvės. Išgąsęs kolūkio pirmininko. Girdėjęs, jog septynmečio bėgyje „Vienybės“ kolūkyje bus įkurta sluvimė artelė. O kadangi jis mokąs ne tik drabužius, bet ir vėdarus, ir dešras siūti, tai gal kolūkis jį priimsiąs siūvėju. O pirmininką, mat, radęs vestuvėse. Nors ir labai nepatogu, tačiau atsiprašęs, jis pasveikina jaunosius, siūlosi aptarnauti šį vakarą visus alučiu, pagroti smuikeliu. Palan-

gos Juzės jumoras dar labiau patalso nuotaiką.

Linksmos komunistinės vestuvės!

Kažkam pasidarė alus „kartus“. Ką padarysi: jaunieji turėjo pasaldinti. Netrukus vėl pakyla kolūkio pirmininkas Vyšniauskas. Jis kolūkio valdybos ir pirminės partinės organizacijos vardu praneša apie jaunųjų šeimų apdovanojimą. Dovanų parodyti nebuvo įmanoma, nes jos nemažos — puikūs baldai.

Ė, ė, palaukite! Palangos Juzė taip pat turi kažką paruošęs. Įvairto nesinas ant pečių didžiule dėze. Daug darbo turėjo piršliai, kol atvyniojo Palangos Juzė zės dovanas. Jos buvo labai saugomos: sudėtos į penkis dėžutes, įvyniotos į krūvą popierių. Rimta kam pasirodė ar ne, bet be šių „dovanų“ jaunuosius mūsų šeimos gyvenime neapsieis. Palangos Juzė joms padovanojo po lėlę, o tai su-

Tą vakarą kolūkio partinės organizacijos susirinkimas įsiaudrino, išiliepsnojo. Žmonės kalbėjo trumpai, bet griežtai, neieškodami žodžių. O reikalas, kurį jau ne pirmą kartą svarstė komunistai, tikrai buvo opus.

Pirmaisiais septynmečio metais kolūkiečiai išipareigojo šimtui ha ariamos žemės pagaminti beveik 40 centnerių kiaulienos. Davė žodį, priemonės numatė, viską, rodos, gerai apskaičiavo ir štai... Jau ir rugsėjis atkeliavo, o išipareigojimai dar neįpusėti. Kaimynus į socialklynę iškvietė ir prieš visus apsiuokė.

— Kodėl taip atsitiko? Atsakyk, Darguži. Tave gi rekomendavom fermai vadovauti, pasitikijom... — girdėjosi griežti komunistų priekaištai.

Dargužis sėdi visas išraudęs, žvalgosi į rūščius komunistų veidus ir pats galvoja, kaip čia atsitiko, kad jis draugus apylė. Rodos, nė dienos nebuvo, kad fermoje nesilankytų, o rezultatai tikrai liūdni. Beveik trys šimtai kiaulių krito. Štai kiek kolūkis bekonų neteko, kiek tūkstančių rublių vėjais nuėjo.

— Ech, tu, Darguži, nusivadovavai, žodžio bijojai šerikėms pasakyti. Ne tu joms, o jos tau vadovavo, — priekaištavo komunistai.

Daug kartų partinis susirinkimas svarstė blogą padėtį kiaulių fermoje, bet rezultatų kaip nėra, taip nėra. Šerikės ir toliau dirbo kaip joms patinka: pašėrė kiaules — gerai, nepašėrė — irgi

kelė daug juoko susirinkusiųjų tarpe.

Artėja dvylikta nakties. Susirinkusieji linki jaunoms tarybinėms šeimoms laimės, sveikatos, sėkmės darbe, glėda „Ilgiausių metų“. Svečiai tarpusavyje taip pat sveikinas. Džlugu gyventi toje didingoje epochoje, kai žmogaus protas pralenkia laiką. Džlugu kolūkiečiams sulaukti dar vienu laimingų metų. Ir vestuvinė puota artėja prie pabaigos... Bet kas čia? A, piršliams gerbiameji, neišsisuksitel! Palangos Juzė pasirūpino piršlių mirties nuosprendžiu ir garsiai jį paskaitė. Ką darysi, — reikės pasiduoti, bet kadangi jau vėlu, tai nutarta pakarti piršlius kitą dieną. Per naktį pagalvos kaip karti:

(Apybraiža)

gerai. Vedėjas nusišuka, ir miltų sauja kita „nudulka“. O jis žmogus lėtas, pyktis nenori. Štai taip ir rieda ratėliai į pakalnę.

— Reikia naujo fermos vedėjo, — pasakė komunistas Laužikas. — Ir siūlau komunistą Liudą Paškauską.

Prieštaravimų nebuvo. Paškauską visi gerai pažįsta kaip stropų, energingą darbininką, gerą komunistą. Nuo pat kolūkio įsikūrimo jis dirba statybos brigadoje. Niekada lengvesnio darbo neieško, nors pečius jau pusamžis slegia. Ne, jis neaplenks partijos, draugų įpareigojimas — šventas reikalas.

Praėjo pirmoji savaitė. Naujasis fermos vedėjas nuo ryto ligi sutemų neapleido fermos, stebėjo šerikių darbą, tikrino, ar teisingai su-naudojami miltai ir kiti pašarai.

— Žiūrėk, žiūrėk. Va, po sijonu pasipyliau ir parsinešiu namo, — kartą iširido Satrauskienė. Jai tai labiausiai nepatiko naujoji tvarka fermoje.

Vedėjas pajuoką praleido negirdomis. „Pasistautės ir aptils, įprato prie netvarkos“, — pagalvojo jis.

O kitą rytą Satrauskienė pratrūko ne juokais:

— Tu manęs nemokyk, kaip bulves smulkinti. Išdavei pašarus ir drožk į kontorą. Čia mes šeiminingės.

— Ne, Satrauskien. Šeiminingai čia mes visi. Juk pati matai, kad pašarus atžagaria ranka ruoš. Nemyli tu darbo, štai kas.

Kitą dieną svečiai griebė karti piršlius. Jei ne jaunuosius, uždėjusius raštuotus rankšluosčius ant pečių, piršliams būtų buvę riesta.

Bet ir vėl nelaimė! Šįkart ji išliko jaunosius. Pavogė kažkas jaunąsias. Nusiminė abu, vaikšto, žmonių klausinėja, ar nematė kas jų brangiausiųjų. Viskas gerai balgėsi, — štai taip surado.

Pakilia nuotaika grįžo mūsų kolūkio nariai ir svečiai iš komunistinių vestuvių. Be bažnyčios ir dvasininkų pagalbos moka ir mokės tarybinis jaunimas kurti sau šviesią ateitį.

V. BALNIENE

— Tai gal nori, kad aš su bekonais bučiuočiau? — nusišaipė šerikė.

Paškauskas paėmė kelias vos pusiau perskeltas bulves, kurias jau ruošėsi šerikės kiaulėms duoti, ir ėmė aiškinti, kad nesusmulkin-tos bulvės greit neatšąla. Užės tokių kiaulė, ir žarnos sušus.

Satrauskienė nebeišlaikė:

— Pasiieškokit naujų šerikių. Mes nebedirsim. Nebedirb-sim!

Vakare tvarte įvyko šerikių slaptas pasitarimas. Daugiausia kalbėjo Satrauskienė.

— Mes juos visus pašokdinsim. Rašykim pareiškimus. Į mūsų vietą tai jau niekas neis. Pačios matot — tvarte elektros nėra, naktimis gali galvą nusišukti. Oi, palakstys jie po kolūkį šerėjų ieškodami.

Visos tyli, galvoja. Fermą palikti galima greit. Valdybą čia ne daug kuo pagąsdinsi. Juk beveik po pusantro tūkstančio darbadienių kiekvienai per metus priskaičiuojama. O kolūkis milijonierius, už darbą ne kapeikas, o rublius dalijasi. Čia reikia gerai apgalvoti. Tiesa, šerikės darbas nelengvas, bet juk ir kitur ne keptus balandžius kramsnoti.

— Nesikarščiukit. Dirbti reikia tikrai geriau. Paškauskas teisingą tvarką nustato, — prabilo Maldaikienė.

— O mes nenorim. Pažiūrėsim, ką jau į mūsų vietą gaus, — sučiškė J. Gailiūšytė. — Aš rašau pareiškimą.

Kitą dieną kolūkio pirmininkas Laužikas gavo šerikių E. Satrauskienės ir J. Gailiūšytės pareiškimus. Taip ir taip, girdi, nuo naujų metų fermoje dirbti atsisakom. Pasiieškokit geresnių šerėjų.

Artėjo Nauji metai. Pirmininkas ir partinės organizacijos sekretorius išsikvietė keletą moterų, kalbino eiti į fermą. Bet visos kratėsi, tikėjo Satrauskienės paleistoms paskaloms, kad ten tikras pragaras, o fermos vedėjas ne žmogus, bet pats Liucipierius esąs.

O šerikės tarp savęs šnibždėjosi:

— Aha. Niekas į mūsų vietą neina. Oi, dabar tai jie palakstys ne tik po kolūkį, bet ir po rajoną.

(Nukelta į 4 psl.)

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Aktualiausia dabarties problema

„Nepervedant galima pasakyti, kad nusiginklavimo problema yra esminiausia, aktualiausia dabarties problema, kad šiuo metu tai tikrai yra klausimų klausimas“, — pareiškė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas, atsakydamas į Argentinos laikraščio „Klarin“ direktoriaus R. Noble klausimus.

Nėra tokio žemės rutulio kampelio, kuriame neskambėtų galingas reikalaujančių visuotinio ir visiško nusiginklavimo tautų balsas. To reikalauja Kanados fermeriai ir Anglijos jaunimas, Argentinos rašytojai ir Vakarų Vokietijos darbininkai. Išspręsti šią problemą suinteresuotos visos tautos, visos pasaulio šalys.

Šiuo atžvilgiu būdinga ta plati parama, kurios sulaukė Lotynų Amerikos šalyse Cilės prezidento Aleksandrio ir Peru prezidento Prado pasiūlymai sušaukti Lotynų Amerikos konferenciją, nusiginklavimo klausimais. „Ginklavimui varžybos turi būti nutrauktos“, — pareiškia Argentinos laikraštis „Razon“. „Nusiginklavimo nori visa Lotynų Amerika“, — pabrėžia Cilės žurnalas „Vistaso“. Urugvajaus laikraštis „Manjana“ paragino du milijardus dolerių, kuriuos Lotynų Amerikos šalys kasmet išleidžia ginklavimui, panaudoti tautų gyvenimo lygiui kelti. Judėjimas už nusiginklavimą Lotynų Amerikoje įgavo platų užmojį. Cilės ir Peru prezidentų iniciatyvai jau pritarė Kolumbijos, Argentinos, Ekvadoro, Boli-

vijos, Honduro, Urugvajaus ir Venesuelos vyriausybės.

Naujieji, 1960 metai prasidėjo Tarybų Sąjungos naujos taktikos iniciatyvos dvasia. Kalbėdamas Kremliuje įvykusiame priėmimo Naujųjų metų proga, Tarybinės vyriausybės vadovas N. Chruščiovas, priminęs apie Tarybų Sąjungos pasiūlytą visuotinio ir visiško nusiginklavimo programą, pabrėžė, kad jeigu Tarybų Sąjungos pasiūlymai bus priimti, mūsų šalis pasirėngusi bet kurio metu paleisti savo armiją. Bet jeigu, toliau kalbėjo N. Chruščiovas, „šaltojo karo“ šalininkai įtrauks mus į nesibaigiančių diskusijų labirintus, ar mes turime eiti jų keliu, į kurį jie nori mus įstumti? Ar nereikėtų mums patiemis pagalvoti ir vienašališkai sumažinti savo ginkluotąsias pajėgas, o mūsų sienoms saugoti pastatyti raketas.

Pasaulio visuomenė labai pritardama sutiko naujametinį N. Chruščiovo pareiškimą. Šis pareiškimas, pabrėžia Graikijos laikraštis „Etnikos Kiriks“, „stiprina viltis, kad bus taika“.

Slame fone ypač keistai atrodo Amerikos vyriausybės nutarimas atsisakyti atidėti branduolinio ginklo bandymus. Tai reiškia, kad JAV gali bet kurio metu vėl pradėti bandyti šį ginklą. Komentuodamas JAV vyriausybės nutarimą, Anglijos žurnalas „Triblun“ pareiškia, kad tai yra „aiški kapituliacija prieš fanatikus iš Pentagono“ (JAV karinė žinyba. — A. K.), o Amerikos laikraštis

„Niujork Post“ apibūdina minėtą nutarimą kaip „labai nemalonų naujametinį sveikinimą visam pasauliui“. Daugelis Vakarų laikraščių klausia: ar kartais JAV nemėgina vėl remtis „šurkščia pozicija“ TSRS, JAV ir Anglijos pasitarime dėl branduolinio ginklo bandymų nutraukimo? Tuo būdu, Amerikos vyriausybės nutarimą šaltai sutiko netgi JAV sąjungininkai. Agentūra Frans Pres pranešė, kad Anglija reagavo labai santūriai ir kad Anglijos vyriausybė bevelio nereikšti solidarumo su Amerikos pozicija.

Visiškai suprantama ir dėsninga, kad pasaulis taip nepalankiai reagavo į JAV vyriausybės nutarimą, nes tie, kurie apsunkina aktualiausios dabarties problemos sprendimą, žengia aiškiai ne į koją su dabartimi.

„Juodasis žemynas“ bunda

Pirmą naujųjų, 1960 metų dieną gimė dar viena nepriklausoma Afrikos valstybė, turinti 3,5 milijono gyventojų, — Kamerunas. Tai aštunta iš eilės Afrikos valstybė, įgijusi savo nepriklausomybę po antrojo pasaulinio karo laimėjimo. Tai išplėtusio nacionalinio išsivadavimo judėjimo dėka.

Afrika, kuri dar neseniai buvo laikoma kolonializmo tvirtove, pastaraisiais metais pavirto kunkuliuojančiu katilu. Nei žiaurios kolonizatorių represijos, nei šimtų beginklių žmonių

to iš rankų. „Ar nebūsiu tik košės prisivirusi, — pagalvojo ji. — Tai kad prisisiėlau ant savo galvos!“

Dar toli toli ligi aušros, dar tik pirmi gaidžiai pragydo, o takučių į fermą skuba trys jaunos merginos. Nelengva naujo darbo pradžia. Kiaulės šerti tai ne papierėlius raštinėj išrašinėti. Bet Irena ir jos draugės patenkintos savo naujomis pareigomis. Jaunatviškas ryžtas nugalės visus sunkumus, jaunos rankos parodys, ką gali.

O reikalai fermoj jau ne į pakalnę rieda, bet sparčiu žingsniu į anturįjį septynmečio metų kalną kopja.

K. Staro vardo kolūkis

sušaudymai jau nebegali sustabdyti šio žemyno tautų siekimo iškovoti nepriklausomybę.

Kolonizatoriai priversti daryti nuolaidas. 1960 metais turi įgyti nepriklausomybę didžiausia Anglijos kolonija Afrikoje — Nigerija ir buvusi Italijos kolonija — Somalis. Tautų spaudžiami, kolonizatoriai taip pat buvo priversti sutikti vesti derybas dėl savivaldos suteikimo kai kurioms kitoms Afrikos kolonijoms ir globojamoms teritorijoms. Prancūzijos laikraštis „Jumanite“ teisingai pažymi, kad 1960 metai „bus Afrikos šalių išsivadavimo metai“.

A. KISLOVAS

KORĖJOS LIAUDIES DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Pietų Chvanchė provincijos, Pečono apskritys Co Ok Chi vardo žemės ūkio kooperatyvo nariai ištiesus metus augina pomidorus, agurkus ir kitas daržoves.

Nuotraukoje: kooperatyvo šiltnamyje. Li En Dalo (CTAK) nuotr.

PRANEŠIMAS

apie pieno ir mėsos gamybą Anykščių rajono kolūkiuose per 1959 metus

Užimamoji vieta	KOLŪKIO PAVADINIMAS	Primešta pieno 100 ha naudmenų (cent.)	Primešta pieno iš 1 karvės (kg)	+ padidėjimas, sumažėjimas, palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta ir parduota mėsos 100 ha naudmenų (cent.)	Pagaminta ir parduota kiaulienos 100 ha ariamos (cent.)
1.	Anykščių šilėlis	357,1	3032	+ 21	44,5	27,1
2.	„Draugystė“ (Vikonų ap.)	298,8	3011	- 128	41,1	40,7
3.	„Lenino keliu“	269,7	2922	- 52	45,7	39,2
4.	„Pergalė“	258,4	3001	+ 51	44,1	39,2
5.	Svyturys	257,7	2850	+ 224	30,4	28,4
6.	Mičurino vardo (Zaliosios ap.)	223,0	2731	+ 399	40,7	36,6
7.	Mičurino vardo (Zvilūnų ap.)	216,7	2425	- 50	32,4	27,5
8.	K. Staro vardo	206,2	2394	+ 522	22,5	15,2
9.	„Žalgiris“	203,2	3138	- 312	21,2	17,5
10.	„Bolshevikas“	197,8	2280	+ 109	30,6	27,4
11.	„Tarybinė žemė“	191,3	2306	+ 707	40,2	38,7
12.	„Levaniškis“	189,2	2503	+ 579	32,6	32,6
13.	„Aukštakalnių“	185,9	2341	+ 518	28,6	23,2
14.	„Gegužės Pirmoji“	185,0	2281	- 77	33,3	23,2
15.	„Aušra“ (Surdegio ap.)	184,6	2275	+ 134	27,0	17,7
16.	„Ateltis“ (Debelių ap.)	184,1	2372	+ 591	41,3	32,2
17.	„Punktukas“	183,0	2216	+ 419	31,6	25,3
18.	„Vienybė“	176,0	2183	- 179	33,1	30,4
19.	„Už talką“	171,1	2458	+ 278	24,7	25,8
20.	„Jaunoji gvardija“	160,6	2176	+ 17	29,8	32,1
21.	Lenino vardo	158,8	1919	+ 348	30,5	26,6
22.	„Laisvas artojas“	158,0	2198	+ 332	21,4	18,6
23.	„Spindulys“	157,2	2057	+ 364	23,1	16,1
24.	„Ateltis“ (Surdegio ap.)	149,1	1921	+ 220	29,0	19,3
25.	„Jara“	145,5	2101	+ 501	26,8	27,0
26.	M. Melnikaitės vardo	144,6	1767	+ 111	29,3	20,6
27.	Zdanovo vardo	141,8	1721	+ 213	24,7	21,9
28.	„Sklemonys“	141,3	1835	+ 263	22,6	19,3
29.	„Pažanga“	136,6	1965	+ 24	24,6	21,6
30.	„Syėdasai“	130,5	1938	+ 379	26,0	25,2
31.	„Diktoral“	129,4	1856	+ 306	26,2	21,2
32.	„Naujas gyvenimas“	129,1	2326	+ 706	34,7	37,1
33.	„Draugystė“ (Viešintų ap.)	122,1	1930	+ 284	27,9	30,4
34.	„Paryžiaus Komuna“	121,9	1789	+ 201	30,4	27,2
35.	„Ažuolas“	120,9	1703	+ 214	26,1	23,2
36.	„Keltas į komunizmą“	119,8	1674	- 65	25,7	18,6
37.	Cerniachovskio vardo	118,8	1881	+ 367	26,7	24,1
38.	„Tarybų Lietuva“	110,1	1478	+ 109	28,8	21,8
39.	„Aušra“ (Aulėlių ap.)	108,3	1844	+ 507	23,1	23,5
40.	„Tarybinis artojas“	105,4	1884	+ 531	24,7	18,6
41.	„Gimtoji žemė“	102,9	1328	+ 111	20,8	14,5
42.	J. Zemaitės vardo	102,5	1509	- 37	22,1	17,1
43.	J. Billūno vardo	95,4	1740	+ 87	27,8	31,3
44.	P. Cvirko vardo	86,5	1241	- 80	18,5	13,7
45.	„Kainapilis“	86,4	1104	- 27	23,6	20,9
46.	Puškinio vardo	70,1	1159	+ 74	20,1	25,5
47.	„Kibirkštis“	61,2	1195	- 80	9,8	8,3

Rajone: 163,8 2158 +195 28,8 25,0

CSV INSPEKTORIUS ANYKŠČIŲ RAJONUI

Redaktorius St. VINCIONAS

PAMAINA

(Atkelta iš 3 psl.)

Kartą pirmininko kabineje susirinko visa valdžia: apylinkės tarybos pirmininkas, partinės organizacijos sekretorius, fermos vedėjas ir kiti. Prasidėjo pokalbis apie fermą. Tuo metu į kabinetą įėjo pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius Irena Tamašauskaitė, kuri dirba apylinkės taryboje sekretoriumi.

— Aš viską žinau. Sėrėjų reikia? Aš eisiu į fermą kiaulių šerti.

Visi nustėbo. Niekas ne pagalvojo, kad ši mergina, neseniai baigusi vidurinę mokyklą, ryšis tokiam darbui.

— Kaip gi taip? Apy-

linkė švarus darbas, o tu staiga į kiaulidę, — pabandė jos pasiryžimo tvirtumą apylinkės pirmininkas. — Ten su šitkine sukyte nepavaikešiosi.

— Apie Gaganovą žino? Na, tai ir aš jos pasekėja noriu būti, — toks buvo galutinis komjaunimo Irenos Tamašauskaitės atsakymas.

O po poros dienų Irena pranešė dar džiugesnę žinią: su ja į fermą eina dirbti sėrėjomis Angelė Medinaitė ir Janė Gudonytė. Tai geriausios laukininkystės darbuotojos, ir valdybos pasitikėjimo jokiame darbe neapvils.

Išgirdus šią žinią, Satauskienei kibiras iškri-